

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (1991:1321) om rehabiliteringsersättning

SFS 2022:1846

Publicerad
den 28 december 2022

Utfärdad den 22 december 2022

Regeringen föreskriver att 7 och 11 §§ förordningen (1991:1321) om rehabiliteringsersättning¹ ska ha följande lydelse.

7 §² Resekostnader ersätts enligt följande:

1. För resa med ett allmänt kommunikationsmedel ersätts skälig kostnad. Med skälig kostnad avses kostnaden för det billigaste färdssättet. Även om billigare färdssätt finns, ska kostnaden för resa med flyg anses skälig, om det med hänsyn till tidsvinsten eller andra särskilda skäl är motiverat att göra resan med flyg. Vid bedömningen av om kostnaden för resa med flyg är skälig, ska det beaktas om resmålet hade kunnat nå genom en billigare flygresa samma dag.

2. Kostnaden för resa med egen bil ersätts om det med hänsyn till tidsvinsten eller andra särskilda skäl är motiverat att göra resan med bil. Ersättning lämnas dock med högst 2 kronor och 50 öre per kilometer.

3. I andra fall än som avses i 1 och 2 ersätts reskostnaden med kostnaden för något annat lämpligt färdmedel.

11 § Kostnaderna för resa och uppehålle för en ledsagare som avses i 10 § ersätts enligt följande:

1. Resekostnader ersätts enligt de grunder som anges i 7 §.

2. Traktamente för en hel dag får lämnas med högst 100 kronor. Vid flerdagsförrättningar får traktamentet dock uppgå till högst 200 kronor per dag. Ersättning lämnas för styrkt logikostnad, om kostnaden är godtagbar med hänsyn till prisläget på orten.

3. Förlorad arbetsförtjänst ersätts med den faktiska förlusten.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ersättning som avser tid före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

CAMILLA WALTERSSON GRÖNVALL

Torbjörn Almerheim
(Socialdepartementet)

¹ Förordningen omtryckt 1993:981.

² Senaste lydelse 2009:1485.